

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202964
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821202964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovéj v právnej veci navrhovateľa: M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, za účasti matky maloletej: M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., O., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Dávidek, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Račianska 96 a za účasti mal. G. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. novembra 2021, č.k. 14Pc/10/2021-184, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. m e n í tak, že otec maloletej je povinný platiť na výživu mal. G. M., nar. XX.XX.XXXX sumu 190 eur mesačne s účinnosťou od 12.06.2021, k rukám matke maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.
- II. Vo výroku IV. o nedoplatku na zročnom výživnom a vo výroku VIII. o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v týchto častiach vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
- III. Vo výroku V. v spojení s výrokom VI. o úprave styku otca s maloletou rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že otcom maloletej G. M., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúcej z matky M.. Z. M., nar. XX.XX.XXXX., je M.. M. Y., nar. 16.09.1992. Výrokom II. zveril mal. G. M. do osobnej starostlivosti matky. Výrokom III. uložil otcovi dieťaťa povinnosť platiť výživné na mal. G. s účinnosťou od XX.XX.XXXX v sume 230 eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Výrokom IV. súd povolil otcovi zameškané výživné za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 737,70 eur zaplatiť v 14-tich mesačných splátkach po 50 eur a v jednej poslednej splátke vo výške 37,70 eur, pričom prvá splátka je splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že neuhradením čo aj jednej splátky sa stáva splatným celý dlh. Výrokom V. súd rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou G. každý párný týždeň v roku v sobotu v čase od 12.00 hod. do 15.00 hod. a každý nepárny týždeň v roku vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. v prítomnosti matky. Zároveň vo výroku VI. súd uložil matke povinnosť styk otcovi s maloletou umožniť, maloletú na styk riadne pripraviť a odovzdať ju otcovi v čase stanovenom ako začiatok styku v mieste bydliska matky, kde je otec povinný v čase v stanovenom ako koniec styku maloletú matke vrátiť. Výrokom VII. súd vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a výrokom VIII. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že je otcom mal. G. M., zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia mu vyživovacej

povinnosti k maloletej vo výške 80 eur mesačne. Zároveň žiadal upraviť styk s maloletou každý víkend v mesiaci, v sobotu a v nedeľu v čase od 11.00 hod do 17.00 hod. v prítomnosti matky a od dovŕšenia jedného roka maloletej bez prítomnosti matky a počas každých druhých vianočných sviatkov. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že navrhovateľ je otcom mal. G., keď okrem skutkových tvrdení navrhovateľa a matky bolo otcovstvo preukázané aj výsledkom analýzy DNA navrhovateľa a maloletej. V súlade s ust. § 110 CMP, podľa ktorého s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého, súd za použitia ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 4 Zákona o rodine rozhodol o zverení maloletej G. do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa od narodenia o maloletú osobne stará, pričom aj sám navrhovateľ navrhol zveriť maloletú matke. Pri rozhodovaní o výživovej povinnosti navrhovateľa k maloletej súd citoval ust. § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ pôvodne navrhol výživné v sume 80 eur mesačne, neskôr uviedol, že bude súhlasiť s vyššou sumou, avšak nesúhlasil s výživným v sume 250 eur, ktorú navrhovala matka. Uviedol, že matka vyčíslila celkové mesačné náklady na maloletú vo výške 336,57 eur a tieto písomne rozpisala vo svojom podaní. Súd niektoré z týchto výdavkov nepovažoval za nevyhnutné, napr. vrecká do špeciálneho odpadkového koša na plienky, jednorazové prebaľovacie podložky, sporenie pre maloletú vo výške 25 eur mesačne. Po zohľadnení príjmov otca, oprávnených výdavkov na maloletú a súdnej praxe súd dospel k záveru, že primeraná výška výživného bude v sume 230 eur mesačne. Vychádzal pritom z príjmu otca vo výške 950 eur mesačne, ktorý je jeho pravidelným príjmom. Zohľadnil pri tom, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, že osobnú starostlivosť o maloletú vykonáva v podstate výlučne matka a rovnako aj skutočnosť, že navrhovateľ nemá okrem maloletej G. inú výživovaciu povinnosť. Súd určil výživné odo dňa narodenia maloletej, t.j. od XX.XX.XXXX a zameškané výživné vyčíslil do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (do 12.11.2021) v sume 737,70 eur (za 19 dní mesiaca jún 2021 145,70 eur, za mesiace júl až október 2021 v sume 920 eur a za 12 dní mesiaca november 2021 v sume 92 eur, čo je spolu 1.157,70 eur). Zároveň odrátal výživné, ktoré navrhovateľ doposiaľ uhradil v sume 420 eur a zameškané výživné uložil navrhovateľovi zaplatiť v mesačných splátkach po 50 eur (14 mesačných splátok) a v poslednej splátke vo výške 37,70 eur. V súlade s ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine súd rozhodol aj o úprave styku navrhovateľa s maloletou. Uviedol, že matka so stykom súhlasila, nesúhlasila však s časom, ktorý navrhoval otec dieťaťa. Matka poukázala na to, že už počas mediácie dospeli s otcom k určitému kompromisu ohľadne úpravy styku otca s maloletou. Požadovala styk prispôbiť režimu maloletej. Súd preto určil časový rozsah jednotlivých stretnutí otca s maloletou na 3 hodiny, aby mal navrhovateľ dostatočný časový priestor na osobný kontakt s maloletou, pričom bolo potrebné vziať do úvahy, že maloletá vzhľadom na svoj útlý vek čas stretnutia pravdepodobne prespí. Styk súd upravil za prítomnosti matky, s poukazom na vek maloletej a aj na tú skutočnosť, že maloletá svojho otca ešte poriadne nepozná. Pokiaľ sa matka domáhala určenia výživovej povinnosti vo vyššom rozsahu ako 230 eur (v sume 250 eur), súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol a rovnako zamietol návrh matky v časti o určenie priezviska maloletej, keď navrhovateľ v konaní nenamietal, že maloletá má priezvisko Minichová. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52, § 53, § 57 a § 58 CMP. Uviedol, že nie je dôvod priznať účastníkom náhradu trov konania podľa § 53 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, a to vo výrokoch o určení výživovej povinnosti a úprave styku. Uviedol, že súd pri rozhodovaní vychádzal z jeho stabilného príjmu vo výške 950 eur mesačne, ale pri rozhodnutí sa nevyporiadal so skutočným finančným stavom a majetkovými pomermi, keď neprihliadal na jeho odôvodnené mesačné náklady a výdavky, preukázané v konaní. Ide o príspevok na bývanie vo výške 250 eur, pohonné hmoty 130 eur, paušál na mobilný telefón 40 eur, lieky 40 eur a ďalšie náklady slúžiace na úhradu ošatenia, stravy a bežných životných nákladov. Maloletej bol od narodenia ochotný vždy prispievať na akékoľvek výdavky, ktoré s ňou boli spojené, či už kočík, ošatenie, lieky a pod. Matke posielal peniaze, aj keď mu bránila v styku s maloletou. Poukázal na to, že matka maloletej má materskú vo výške 980 eur mesačne, pričom náklady na maloletú vyčíslila na sumu vo výške 330 eur a do nákladov zahrnula aj položky, ktoré nie sú pravidelné. Výšku určeného výživného považuje za neprimeranú a navrhuje, aby bol zaviazaný platiť výživné na maloletú vo výške 120 eur mesačne. Poukázal na to, že súd bol povinný v konaní skúmať príjem oboch rodičov a výšku mesačných výdavkov dieťaťa, vyhodnotiť opodstatnenosť potrieb maloletej, tieto skutkové závery objektívnym spôsobom vyhodnotiť a stanoviť výšku výživného v súlade s ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine. V tejto časti považuje rozhodnutie súdu za arbitrárne, keď z jeho odôvodnenia podľa neho nevyplývajú konkrétne skutkové zistenia, z ktorých súd vychádzal a ktorými sa spravoval pri stanovení výšky výživného na maloletú. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti úpravy styku s maloletou, s týmto rozhodnutím nesúhlasí. Úpravu styku v rozsahu 3 hodín v týždni

považuje za nedostatočnú a obmedzujúcu ho pri výkone jeho rodičovských práv k maloletej. Uviedol, že za maloletou dochádza do Prievidze zo Žiliny, preto je doba úpravy styku krátka a vzhľadom k tomu, že je určená raz za 7 dní na dobu troch hodín, nespĺňa zákonom sledovaný účel, ktorého hlavným cieľom je zabezpečiť zdravý vzťah dieťaťa k rodičom a rovnako aj zabezpečiť riadny výkon rodičovských práv k dieťaťu. On má záujem podieľať sa na výchove maloletej a budovať s ňou citový a rodičovský vzťah, čo je možné iba prostredníctvom osobného kontaktu s maloletou. Žiadal preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a upraviť styk každý párný týždeň v roku v sobotu od 12.00 hod. do 17.00 hod., každý nepárny týždeň v nedeľu od 12.00 hod. do 17.00 hod. v prítomnosti matky, každé Vianoce v párnom roku od 23.12. od 14.00 hod. do 26.12. do 14.00 hod., každý Nový rok v nepárnom roku od 29.12. od 14.00 hod. do 02.01. do 14.00 hod.

3. K odvolaniu navrhovateľa (otca maloletej) sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Matka sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku III. o výživnom podľa § 388 CSP zmeniť, vo výroku IV. o zročnom výživnom a v závislom výroku VIII. o trovách konania je potrebné rozsudok podľa § 389 ods. 1 CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a vo výroku V. a v nadväzujúcom výroku VI. o úprave styku je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil otcovstvo navrhovateľa Mgr. Mateja Franeka k maloletej G. M. a výrokom II. maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky; výrokom VII. vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. V tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolaním napadnuté nebolo a preto nadobudlo právoplatnosť. Sporným zostalo určenie výšky výživného v spojení s vyčísleným nedoplatkom a taktiež úprava styku navrhovateľa (otca dieťaťa) s maloletou.

7. Pokiaľ ide o výživné na maloletú, vec je potrebné posúdiť podľa ust. § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

8. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

9. Z uvedených ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného a taktiež na strane povinného.

10. Na strane oprávneného treba skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie, a to potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi, ktoré závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám a starať sa o seba.

11. Na strane povinného súd prihliada na jeho schopnosti a tiež možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti, aj situáciu na trhu práce. Zohľadňuje aj jeho majetkové pomery a to, či má vyživovaciu povinnosť voči iným osobám.

12. V preskúmanej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že matka maloletej za obdobie od augusta 2020 do marca 2021 dosahovala priemerný zárobok 992 eur, od apríla 2021 je matka na materskej dovolenke, pričom matka uviedla, že do konca decembra 2021 bude poberať materskú

cca 983 eur. Do narodenia maloletej bývala matka v byte u rodičov, po narodení maloletej sa s ňou nasťahovala do nového bytu, za ktorý spláca hypotekárny úver mesačne v sume 214,11 eur. Od januára 2022 matka poberá rodičovský príspevok 383 eur a prídavok na dieťa (25,88 eur). Náklady na maloletú matka vyčíslila v sume cca 330 eur a svoje výdavky sumou cca 700 eur mesačne. Matka má úspory v sume cca 10.000 eur. Otec maloletej dosiahol za obdobie od augusta 2020 do júla 2021 priemerný mesačný zárobok 1 162 eur. Do tohto príjmu boli zahrnuté odmeny od štátu za celoplošné testovanie a práca počas víkendov, podieľanie sa na sčítaní obyvateľov a roznose výmerov daní. Priemerný stabilný príjem otca je mesačne 950 eur. Otec má nepravidelný príjem aj z činnosti futbalového rozhodcu počas sezóny cca 100 eur mesačne a rovnako má príjem za správcovstvo nadácie Žilinskej komunitnej nadácie cca 200 eur mesačne. Otec býva v rodinnom dome u rodičov. Ako výdavky otec uvádzal, že prispieva rodičom na bývanie 250 eur mesačne, na pohonné hmoty do vozidla minie do 130 eur mesačne, výdavky na lieky cca 40 eur mesačne, náklady na stravu, kultúru, drogériu a podobne 50 eur mesačne. Otec bude stavať rodinný dom, vybavuje stavebné povolenie. Má úspory v sume cca 17.000 eur a predpokladá nutnosť hypotéky na stavbu domu v sume 70.000 eur.

13. Berúc v úvahu uvedené odôvodnené potreby maloletej, ako aj schopnosti a možnosti povinného rodiča, zohľadniac, že maloletá mala v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 5 mesiacov a v súčasnosti má 10 mesiacov, bola matkou kojená, odvolací súd nepovažoval určené výživné vo výške 230 eur mesačne za dôvodné.

14. Otec pôvodne navrhoval v konaní výživné v sume 80 eur, potom 130 eur a neskôr 150 eur s tým, že bude matke preplácať účtenky za oblečenie, obuv, lieky pre maloletú, pričom aj kolízny opatrovník navrhoval výživné aspoň v sume 150 eur. Matka požadovala výživné na maloletú v sume 250 eur. Odvolací súd nepochybuje, že náklady na výživu prvorodeného maloletého dieťaťa sú predovšetkým na úvod (resp. aj krátko pred narodením) pomerne vysoké, čo súvisí so zabezpečením nielen výbavičky, ale aj kočíka, autosedačky, hygienických a kozmetických pomôcok a pod.; teda aj jednorazových alebo nepravidelných výdavkov. V prípade maloletej G. sa na týchto výdavkoch preukázateľne podieľal aj otec maloletej. Bežné mesačné výživné, platené otcom dieťaťa na maloletú, má predovšetkým slúžiť na pokrytie odôvodnených výdavkov a potrieb maloletej počas mesiaca, na hradení ktorých sa v určitom rozsahu má podieľať aj matka dieťaťa, akceptujúc aj jej osobnú starostlivosť o maloletú. Zároveň je potrebné uviesť, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom životná úroveň dieťaťa nemá byť podstatne alebo niekoľko násobne vyššia ako životná úroveň rodičov.

15. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd považoval za zodpovedajúce tak potrebám a veku maloletej, ako aj schopnostiam a možnostiam otca maloletej výživné vo výške 190 eur mesačne. Z takto určeného výživného budú potreby maloletej zabezpečené v dostatočnom rozsahu, zvlášť za situácie, že otec sa aj mimo výživného podieľal a podieľa na hradení ďalších výdavkov pre maloletú. Zároveň je daný priestor pre možnú úpravu vyživovacej povinnosti v budúcnosti pri nastalej zmene pomerov.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú.

17. Zároveň odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. o zročnom výživnom a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací súd ku dňu vyhlásenia rozsudku nemal k dispozícii informácie, v akej výške si otec dieťaťa plnil vyživovaciu povinnosť od rozhodnutia súdu prvej inštancie (november 2021), s poukazom aj na predbežnú vykonateľnosť rozsudku o výživnom. V ďalšom konaní je preto súd prvej inštancie povinný zistiť výšku zročného výživného, opätovne o nej rozhodnúť a aj o spôsobe jej zaplatenia. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách celého konania, keď odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je výrokom závislým.

18. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadne úpravy styku otca s maloletou G., napriek námietkam otca odvolací súd toto rozhodnutie považoval za vecne správne.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí

maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi príbuznými. Ustanovenie § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

20. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

21. Pri úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom je potrebné v zmysle Dohovoru o právach dieťaťa vychádzať z toho, že obidvaja rodičia majú právo o svoje deti sa starať rovnako. Zároveň je potrebné vychádzať z toho, že základným hľadiskom pri rozhodovaní o pomeroch maloletých detí je ich najlepší záujem.

22. V predmetnej veci je predovšetkým potrebné vychádzať z toho, že u maloletej ide o dieťa útleho veku, batofa. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie mala maloletá 5 mesiacov, bola matkou plne dojčená a v zásade odkázaná celou svojou starostlivosťou na svoju matku. Je prirodzené, že v takomto veku a schopnostiach vnímania a spoznávania, pokiaľ aj s otcom denno-denne nebola v kontakte, resp. nežili v spoločnej domácnosti, tohto nepozná. Otec v podstate nemá skúsenosti so starostlivosťou o maloletú, doposiaľ bol v kontakte s maloletou zopár krát. Aj sám otec dieťaťa navrhoval upraviť jeho styk s maloletou síce v širšom rozsahu (pokiaľ ide o počet hodín), ale v prítomnosti matky maloletého dieťaťa.

23. V danom prípade je potrebné dať do popredia predovšetkým denný režim maloletého dieťaťa a jeho útlý vek, keď aj naďalej je nevyhnutná prítomnosť matky pri úprave styku. Zároveň je nevyhnutné, aby si maloleté dieťa na prítomnosť a kontaktovanie sa s otcom najskôr zvyklo a začalo si s ním budovať vzťah, keďže doposiaľ v podstate svojho otca nepozná.

24. Zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že v danom prípade, keďže ako bolo vyššie uvedené je maloleté dieťa ešte len v „batolivom období“, so svojím otcom je v budovaní vzťahu na počiatku, keďže ho v podstate nepozná, je úprava styku 1x týždenne po dobu 3 hodín za prítomnosti matky dostačujúca na postupné vytváranie vzťahu otca k maloletému dieťaťu a naopak. Až po realizácii styku otca s maloletou v uvedenom rozsahu, po jeho absolvovaní počas určitého obdobia, keď vzťah otca k maloletej a naopak bude napredovať, je následne do budúcnosti možné uvažovať o rozšírení styku otca s maloletou, prípadne aj počas dlhšieho obdobia, resp. aj obdobia vianočných a novoročných sviatkov. Rozhodovať v súčasnosti o uvedenom období (vianočnom a novoročnom), s poukazom na aktuálny vzťah maloletej a otca, ako aj reálnu situáciu v realizácii styku otca s maloletou, odvolací súd považoval za predčasné. Pritom matka dieťaťa v konaní prezentovala názor, že je ochotná dohodnúť sa s otcom dieťaťa aj na trávení jeho času s maloletou počas vianočných sviatkov, dokonca aj mimo minimálneho styku určeného súdom, pokiaľ si otec osvojí zručnosti súvisiace so zabezpečením riadnej starostlivosti o maloletú.

25. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úpravy styku otca s maloletou (výrok V, v spojení s výrokom VI) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu.